

Dosarul nr. 2ra-1406/20

Prima instanță: Judecătoria Chișinău sediul Centru (jud. N. Mazur)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. L. Bulgac, V. Buhnaci, V. Sîrbu)

ÎNCHEIERE

21 octombrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Iurie Bejenaru
Nicolae Craiu

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Inga Herța, reprezentată de avocatul Angela Zlotea

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Ingăi Herța, reprezentată de avocatul Angela Zlotea împotriva lui Ionuț-Corneliu Sultana cu privire la recunoașterea bunului imobil ca proprietate personală

împotriva deciziei din 27 mai 2020 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Inga Herța și menținută hotărârea din 19 decembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău sediul Centru, prin care acțiunea a fost respinsă

constată:

La 23 august 2019, Inga Herța, reprezentată de avocatul Angela Zlotea a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Ionuț-Corneliu Sultana cu privire la recunoașterea bunului imobil ca proprietate personală.

În motivarea acțiunii a invocat că la 1 februarie 2012, a încheiat căsătoria cu Ionuț-Corneliu Sultana la XXXXX, XXXXX, trancrisă în Registrul de stare civilă a Republicii Moldova cu numărul 70-T, la 3 iulie 2018, Serviciul stare civilă Ciocana mun. Chișinău, care prin hotărârea din 15 februarie 2019 a Judecătoriei Chișinău sediul Centru, a fost desfăcută.

Împreună cu pârâtul nu au copii minori.

A menționat că în timpul căsătoriei au dobândit un imobil, încăpere izolată-garaj din mun. XXXXX str. XXXXX nr. X, înregistrat în Registrul bunurilor imobile cu numărul cadastral XXXXX.

Astfel, deoarece pârâtul refuză benevol de a partaja bunurile dobândite în timpul căsătoriei, prin prisma art. 20 Codul familiei, acest bun urmează a fi recunoscut ca proprietatea ei personală, dat fiind faptul că nu este vinovată de desfacerea căsătoriei, soții demult locuiesc separat și duc gospodării separate, fapt ce este confirmat prin hotărârea nr. 1/2018 a Instanței Penale nr. 34 din Madrid, în care a fost constatat că Ionuț-Corneliu Sultana a fost condamnat cu executare,

conform sentinței din 21 martie 2013, dictată de Instanța Penală numărul 3 din Arceife, ca autor a unei infracțiuni de maltratare în familie conform art. 153, la pedeapsa de 7 luni de pușcărie care a fost suspendată până la 17 august 2015, cu privarea de dreptul de a posedea arme pe o perioadă de 2 ani, fiind achitată pe 21 martie 2015 și interzicerea de a se apropia și comunica cu victima pe o perioadă de 2 ani, care a fost achitată la 29 august 2013.

La fel, Ionuț-Corneliu Sultana a fost condamnat conform sentinței din 21 august 2017 a Judecătoriei de Instrucție nr. 53 din Madrid, ca autor a unei infracțiuni de leziuni, conform art. 148 Cod penal, cu pedeapsa de 52 de zile de muncă în folosul comunității și privarea de dreptul de a purta arme pentru o perioadă de 2 ani.

Prin hotărârea nr. 1/2018 a Instanței Penale nr. 34 din Madrid, Ionuț-Corneliu Sultana a fost condamnat drept autor al unei infracțiuni de leziuni de familie, cu pedeapsă de 1 an de pușcărie cu interdicția specială pentru dreptul electoral pasiv în timpul detenției, privarea de dreptul de port al armelor pentru o perioadă de 3 ani și interdicția de a se apropia de ea, la domiciliul ei, locul de muncă sau oricare altul pe care aceasta îl va frecventa la o distanță nu mai mică de 500 de metri și să comunice cu ea prin orice alt mijloc sau procedură timp de 2 ani și 6 luni.

A mai notat reclamanta că prin recipisa din 10 iulie 2019, vânzătorul Alexandru Burduja a confirmat faptul că în perioada 8 mai 2015 - 30 decembrie 2016, dânsa a achitat în rate, dar pe deplin costul garajului nr. X din mun. XXXXX str. XXXXX.

Așadar, bunul imobil a fost procurat de către ea în perioada în care soții au fost separați din cauza faptului că pârâtul a fost condamnat pentru violența în familie, fiind dobândit în rezultatul muncii ei.

Totodată, în perioada în care se afla peste hotare, dânsa a efectuat transferuri bănești către mama sa, Silvia Herța în vederea achitării prețului deplin pentru bunul imobil indicat.

Faptul că pârâtul nu a contribuit la procurarea bunului menționat, urmează a fi luat în considerare la stabilirea părții din bunurile comune ce se cuvin fiecărui soț.

Și-a întemeiat pretențiile în baza dispozițiilor art. 46 din Constituția RM, art. 19, 20, 26 Codul familiei, art. 370 Cod civil, art. 5, 83, 166-167 CPC.

A solicitat admiterea acțiunii, recunoașterea încăperii izolate-garaj din mun. XXXXX str. XXXXX nr. X, înregistrat în Registrul bunurilor imobile cu numărul cadastral XXXXX ca proprietate personală a ei.

Prin hotărârea din 19 decembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău sediul Centru, a fost respinsă acțiunea ca neîntemeiată.

Prin decizia din 27 mai 2020 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de Inga Herța și menținută hotărârea primei instanțe.

Întru consolidarea soluției emise, instanțele de judecată ierarhic inferioare au reținut că Inga Herța nu a prezentat careva probe, care să ateste că la momentul procurării bunului imobil, dânsa era separată de fapt de soț și duceau gospodării separate, or după cum rezultă din hotărârea nr. 1/2018 din 2 ianuarie 2018 pronunțată de Instanța Penală nr. 34 din Madrid, în perioada la care face referire Inga Herța, lui Ionuț-Corneliu Sultana nu i-a fost aplicată careva interdicție de a se apropia și comunica cu ea.

Totodată, instanța de apel a menționat că din extrasul bancar rezultă doar faptul că la 25 martie 2016, Inga Herța a efectuat un transfer în mărime de 10 000 de euro către Silvia Herța, însă acest înscris nu poate proba faptul că sumele transmise au fost preconizate anume pentru cumpărarea bunului imobil litigios.

Iar potrivit contractului de vânzare-cumpărare din 8 mai 2015 încheiat între mama reclamantei, în interesul reclamantei și vânzătorii Alexandru Burduja și Svetlana Burduja, la pct. 1 se menționează că prețul bunului imobil de 28 875 de lei a fost achitat de către cumpărător anterior semnării actului.

În ceea ce privește criticile Ingăi Herța la faptul că prima instanță a lăsat fără apreciere înregistrarea audio, prin care Ionuț-Corneliu Sultana menționează că nu are nevoie de bunul respectiv și nu se va prezenta la ședința de judecată, instanța de apel a evidențiat că nu poate reține această înregistrare în calitate de probă pertinentă și concludentă în sensul art. 121 CPC, dat fiind faptul că la materialele cauzei nu a fost prezentată o declarație expresă în formă scrisă din partea pârâtului, din care ar rezulta că ultimul nu are careva pretenții la obiectul prezentei acțiuni.

La 21 iulie 2020, prin intermediul Oficiului Poștal, Inga Herța, reprezentată de avocatul Angela Zlotea a declarat recurs împotriva deciziei din 27 mai 2020 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului a invocat că instanța de apel nu a dat apreciere tuturor argumentelor invocate în cererea de apel și nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor enunțate, iar majoritatea motivelor invocate de ea nici nu au fost menționate în decizia contestată.

Instanța de apel în motivarea deciziei sale a menționat că data de 17 august 2015, pe care ea o invocă, este data până la care a fost suspendată pedeapsa de 7 luni de pușcărie aplicată de Ionuț-Corneliu Sultana, dar o astfel de apreciere a probelor este vădit arbitrară, dat fiind faptul că în toate condamnările penale ale intimatului interdicția de a se apropia de ea este prevăzută.

Motivarea hotărârii primei instanțe și a deciziei instanței de apel constă în interpretarea eronată și arbitrară a probelor, în special, a hotărârii Instanței Penale nr. 34 din Madrid.

Având în vedere prevederile art. 123 alin. (6) CPC, a precizat că la materialele dosarului a fost anexată înregistrarea audio prin care intimatul a menționat clar că nu are nevoie de bunul respectiv și nu se va prezenta la ședința de judecată, însă prima instanță nu a dat nicio apreciere acestei probe.

A remarcat că bunul imobil a fost procurat la 8 mai 2015, pe când interdicția de a se apropia la o distanță nu mai mica de 500 de metri a fost stinsă la 17 august 2015, acest fapt fiind expres indicat în hotărârea Instanței Penale din Madrid.

La 8 septembrie 2020, în adresa lui Ionuț-Corneliu Sultana a fost expediată copia cererii de recurs depusă de Inga Herța, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire anexată la materialele dosarului (f. d. 102), fiind recepționată la 21 septembrie 2020, ceea ce se atestă prin avizul de recepție anexat la actele cauzei (f. d. 104).

Până la data stabilită pentru examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului, în adresa Curții Supreme de Justiție nu a parvenit referința prin care Ionuț-Corneliu Sultana să-și expună poziția față de temeiurile recursului.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Astfel, se constată că recurenta s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 21 iulie 2020 împotriva deciziei din 27 mai 2020 a Curții de Apel Chișinău în termenul legal.

Examinând temeiurile recursului declarat de Inga Herța, reprezentată de avocatul Angela Zlotea, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Inga Herța, reprezentată de avocatul Angela Zlotea, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentei cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Distinct de aceste constatări, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII CPC, instanța de

recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) CPC, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 CPC, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr. 26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că recursul declarat de Inga Herța, reprezentată de avocatul Angela Zlotea urmează a fi considerat ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Inga Herța, reprezentată de avocatul Angela Zlotea.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Iurie Bejenaru

Nicolae Craiu